

اهالی خیابان هنرور از کم فشاری آب گلایه دارند

آب هست اما کم

فرامرز

قسم حضرت عباس را؟ هر روز خدا هم که شرکت آب در حال کندن خیابان های این حوالی است.»

آب را قطع می کنند بدون اینکه خبر بدهند
صدافت، ساکن هنرور ۶ است. او نیز در این زمینه می گوید: «هفته پیش، صبح از خواب بیدار شدیم و دیدیم که آب قطع است. اول فکر کردیم فقط خانه ما این طوری است و مشکلی پیش آمده است اما بعد متوجه شدیم که کل محله تا خیابان کریمی و چهارراه سی و پنج متری آب ندارد. تا ۶ صبح روز بعد آب نداشتیم. تصور را نکنید، حتی آب معدنی هم در محل پیدا نمی شد. همه مغازه ها آب معدنی هایشان را فروخته بودند. از هر کدام از همسایه ها که پرسیدم، بی خبر بودند.»

فشار آبی که مخصوص بالا شهری هاست!
حبیب شهباز هم ساکن همین محله است. او معتقد است که در توزیع فشار آب هم بی عدالتی وجود دارد و می افزاید: «بسیاری از اقوام ما در خیابان هاشمیه ساکنند. وقتی برای میهمانی به منزل آن ها می رویم، فشار آبشان خیلی قوی است اما وقتی ما میهمان داریم، باید حواسمان باشد که کم فشاری آب، به قطعی آن نینجامد. معمولاً هم وسط هفته، میهمانی می دهیم و امان از میهمان ناخوانده که جمعه ها به خانه ما بیاید!»
وی ادامه می دهد: «ما همان بهای آبی را پرداخت می کنیم که ساکنان محله های مرفه پرداخت می کنند. نباید این طور باشد که ما حتی حسرت فشار آب منزل آن ها را داشته باشیم. مگر فشار آب هم باید بالای شهر و پایین شهر داشته باشد؟ ما که علقمان به جایی قد نمی دهد. بالاخره این موضوع باید دلیلی داشته باشد.»

شهباز خاطرنشان می کند: «البته شنیده ام که ساخت بی رویه آپارتمان باعث این کم آبی شده. درواقع لوله های آب برای منازل ویلایی احداث شده است و بعد از احداث این منازل، آپارتمان ها آن قدر زیاد شده اند که آب آن لوله ها دیگر کفاف اهالی آپارتمان ها را نمی دهد، با این وجود باید راهی باشد که این مشکل اهالی محله ما و خیلی از محلات دیگر رفع شود.»

وضعیت عادت کرده ایم و پنجشنبه ها آب برمی داریم.»

استحمام نامناسب
«هر وقت از حمام بیرون می آیم، به زمین وزمان بدوبیراه می گویم. اصلاً به دلم نمی نشیند. همیشه فکر می کنم موهایم پر از شامپوست و خوب تمیز نشده، بس که فشار آب کم است. معلوم نیست این حجم آب کجا می رود؟». این گوشه ای از گلایه های حجت اصغری، دانش آموز دبیرستانی ساکن محله، است. او ادامه می دهد: «قصد داشتیم پمپ نصب کنیم اما گفتند خلاف است. پس ما چه کار کنیم؟ با این فشار پایین آب که نمی شود زندگی کرد.»
او در ادامه می گوید: «تا دوسه سال پیش در قاسم آباد ساکن بودیم. آنجا آن قدر فشار آب خوب بود که اصلاً نمی دانستم مشکلی به نام کم آبی هم وجود دارد.»

قسم حضرت عباس را باور کنیم یا دم خروس را؟
حسن مهربان هم در این باره می گوید: «از یک طرف در صداوسیما و رسانه ها بر کم آبی در کشور، اشاره می کنند و سعی در فرهنگ سازی در اصلاح الگوی مصرف دارند اما همین چند روز پیش در چهارراه هدایت لوله ترکیده بود و آن قدر آب هدر رفت که تصور را هم نمی کنید. بالاخره آب داریم یا نداریم؟ کدام را باور کنیم؟ دم خروس یا

گاهی به این فکر می کنم که اگر قرار باشد آب یا برق یا گاز قطع شود، بین این سه کدام را انتخاب می کنم؟ کدامشان برای زندگی واجب تر است؟ هر بار که با خودم این سؤال را مرور می کنم، به جواب واضحی نمی رسم، چون هر کدامشان به اندازه در خورتوجهی برای زندگی لازمند، با این وجود آرزو می آبی هیچ وقت آب منزلتان قطع نشود و بی آبی یا کم فشاری آب سر دشمنان هم نیاید. زندگی بدون آب آن قدر سخت می شود که تصورکردنی نیست. در این گزارش به مشکل اهالی خیابان هنرور در این زمینه اشاره کرده ایم. در شماره آینده نیز پاسخ شرکت آب و فاضلاب را در این باره منتشر خواهیم کرد.

جمعه های بی آب
خانم پاینده، ساکن خیابان هنرور است. او در این مورد می گوید: «یک سالی می شود که در این خیابان ساکن هستیم. قبل از آن در خیابان هدایت سکونت داشتیم. آنجا اوضاع به وخامت هنرور نبود. با اینکه هم در هنرور و هم در هدایت در طبقه دوم ساکن بودیم، در هنرور آب خیلی کم فشارتر از محله هدایت است.»

این خانم خانه دار اضافه می کند: «مهم ترین مشکل ما مربوط به روزهای جمعه است. جمعه ها چون بیشتر همسایه ها در منزل هستند و شستشوی بیشتری انجام می شود، آب قطع می شود. حالا دیگر به این

آپارتمان های کاغذی

باورتان می شود، با هم حرف هم که می زنند، صدایشان درست وسط خانه ماست؛ خصوصاً صبح های جمعه که زن و شوهر طبقه پایین هر دو خانه اند، سروصدایشان خانه را برمی دارد، حتی صدای به هم خوردن در اتاق هایشان هم به گوش می رسد. طبقه بالایی هم که برای خودش داستانی است. دو پسر نوجوان دارد که هفته ای یکی دوبار هم را سیرکنک می زنند. وقتی آن ها همدیگر را می زنند، مادرشان اول با خواهش و التماس سعی می کند بینشان وساطت کند و وقتی می بیند حرف گوش نمی دهند، بلند بلند گریه می کند. این بساط لا اقل ماهی یک بار در ساختمان مسکونی ما به پاست. واحد روبه رو هم دختری دارد که معلول است و خوب نمی تواند صحبت کند. صبح ها صدای صبح به خیر گفتنش با همان بیان مخصوص به خودش به گوش می رسد. درست است، زندگی آپارتمانی است دیگر. اگر دلمان سکوت بخواهد، باید تشریف ببریم منزل ویلایی اما از حق نگذریم، آپارتمان داریم تا آپارتمان. این را هم می دانیم که فرهنگ آپارتمان نشینی خودش مقوله جداگانه ای است. بعد از این همه تبلیغ و فرهنگ سازی در مدل های مختلف، حالا اگر عمل هم نکنیم، همه مان باید ها و نبایدهای زندگی آپارتمان نشینی را بلدیم.
گاهی با خودم فکر می کنم دیوارهای این ساختمان های وکالتی یا بیسکویت ساخته شده است؛ مثل همان ساختمان های شکلاتی توی انیمیشن ها. مگر می شود صدای راه رفتنمان، همسایه را کلافه کند؟ صدای کشیده شدن مبیل روی زمین، صدای شکستن گردو، سشوار و...

انصاف هم چیز خوبی است. همه داروندارمان را می دهیم و خانه ای می خریم. دلمان خوش است که سقفی بالای سرمان است اما چه سقفی؟ زلزله که آمد، خاطر هم هست آپارتمان تلوتلو می خورد. اگر فقط یک ریشت این ور و آن ور می شد، معلوم نبود چه بلایی سرمان می آمد. انصاف اگر باشد، بساز بفروش خدا را در نظر می گیرد و چیزی نمی سازد که آه و نفرین مردم پشت سرش باشد، از همین آپارتمان های کاغذی.

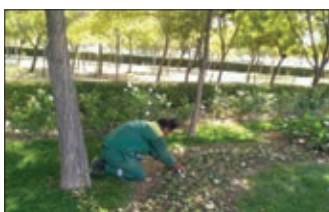

شهردار منطقه از کاشت بیش از ۶۳ هزار بوته گل فصلی خبر داد

پاییز قشنگ

وی اظهار کرد: کاشت این گل ها ضمن اینکه موجب افزایش سرانه فضای سبز و بهسازی محیط شهری و ایجاد نشاط و شادابی در میان شهروندان می شود، به کاهش آلودگی هوا در سطح منطقه نیز کمک می کند.
قلندرشریف از دیگر فعالیتهای این اداره با هدف زیباسازی فضای شهری و بوستان ها، به رنگ آمیزی مبلمان پارک ها و وسایل ورزشی و بدن سازی سطح بوستان ها اشاره کرد.

اصلی منطقه و بوستان حجاب و پردیس کاشته شده است.

شهردار منطقه ۲ مشهد از کاشت بیش از ۶۳ هزار بوته گل در سطح منطقه به مناسبت فرارسیدن فصل پاییز خبر داد.
محمد رضا قلندرشریف با بیان این مطلب گفت: این گل ها مختص فصل پاییز بوده است و بیشتر گونه های کاشته شده شامل گل های بنفشه، کلم، داوودی، همیشه بهار و سوسن است که با توجه به بررسی های کارشناسی، در فضاهای سطح میدان ها و بولوارهای